

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

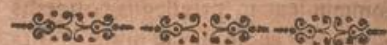
Coloniæ Agrippinæ, 1681

Punctum VIII. An per confirmationem privilegiorum unius Ordinis, aliorum privilegia confirmata maneant, qui cum illo communicant in privilegiis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

Varia
confir-
matio-
nes ex
certa
scientia,
recen-
sentur.

75. Hinc solent adduci varia con-
firmationes ex certa scientia, & de plenitudine Potestatis privilegiorum di-
versarum Religionum, quas omnes recensere, esset in longissimum abire.
Nam confirmationes pro Minoribus expeditas, ad satietatem refert Bassius locis citatis. Pro aliis etiam latissimè Tamburin. *disputatione* 18. *questione* tertia, Portel. *num.* 30. Pro nobis, Carmelitis dantur confirmationes factæ à Julio II. Clement. VIII & Innocentio VII. quas refert Urbanus ab Ascen. *primaparte, tractatu secundo, capite* tertio, *regul.* 6. specialiter autem illa Clementis VIII. quæ est pro nobis Carmelitis exalceatis, ut habetur in nostro *compendio folio* 113. *num.* 116. In qua omnia privilegia omnium mendicantium, nobis communicavit, & confirmavit ex certa scientia, & de plenitudine potestatis: cum ea tantum restrictione, ut non sint contra Tridentinum, vel contra regulam primitivam ejusdem Ordinis. § An vero confirmatis privilegiis unius Religionis, censeantur confirmata privilegia aliarum cum illa communicantium, gravis est difficultas, quam puncto sequenti examinabimus, & sic sit

PUNCTUM VIII.

An per confirmationem privilegiorum unius Ordinis, aliorum privilegia confirmata maneat, qui cum illo communicant in privilegio?

76. **D**UPLICI modo potest hæc Quæ
difficultas procedere. Pri- modis
mo, an si confirmentur privilegia proced-
unius Religionis, cui primo fuerunt te possit
concessa, illa confirmatio extendatur difficul-
ad omnes Religiones, quæ per com-
municationem gaudent eisdem pri-
vilegiis? Secundo, an confirmatis pri-
vilegiis unius Religionis, eo ipso cen-
seantur confirmata, aliarum privile-
gia, etiam si diversa sint, dummodo
in privilegiis gaudeant communica-
tione eura illa, cui facta fuit confir-
matio: Quod aliis verbis idem est ac
inquirere, an confirmatio facta de
privilegiis unius Religionis, intelligatur
facta de privilegiis aliarum ratio-
ne generalis communicationis. § Sed
dicendum est, bifariam posse unam
Religionem cum alia communicare
in privilegiis; vel si solum communi-
cat cum illa in concessis, vel simul in
concessis, & in futurum conceden-
dis, ut in multis communicationibus
invenitur.

77. Quibus suppositis, dicendum Aliqua-
est primo: quod si loquamur secun- do con-
dum primum modum, quo excitatur firma-
quæstio, si secunda Religio solum tum pri-
com-

privilegio
pro una
Religio-
ne, con-
firmatur
pro alia,
aliquan-
do non

communicat in privilegiis concessis anteriori Religioni, cui nunc confirmantur sua privilegia; non gaudet confirmatione facta pro priori Religione: secus vero si communicatio sit in concessis, & concedendis. Ratio primi est: quia confirmatio est novum privilegium, novaque gratia, & quasi praeexistentis nova concessio, quae nondum erat, quando communicatio facta est: igitur cum talis communicatio non extendatur ad futura, quia non est de privilegiis concedendis; sed tantum ad praeterita, quia est de concessis; confirmatio pro priori facta Religione, non extenditur ad Religionem per communicationem privilegium habens. Et hinc probatur secunda pars assertionis: quod quando communicatio est de concessis, & concedendis, gaudet secunda Religio privilegio, & gratia, quae de novo privilegia confirmantur pro prima Religione; siquidem talis confirmatio aequivaleret novae concessioni privilegij: & sic censetur quasi novum privilegium, & nova gratia: ergo cum communicatio est non solum de concessis; sed etiam de concedendis, extenditur ad participandam dictam confirmationem; utpote gratia, & privilegium de novo concessum. Ita Pellizzar. tract. 8. cap. 1. sect. 2. num. 28. Suarez lib. 8. c. 19. num. 8. & 9. Petrus ab Angelis disput. 7. sect. 8. num. 3. & 4. Antonius à Spiritu sancto tractat. disp. 1. sect. 4. num. 6. Bassæus privileg. 4. num. 3. Tambur. tom. 1. disputat. 18. quest. 4. Rodriguez tom. 1. quest. 8. art. 2. Portel. verb. privileg. 34. Miranda tom. 2. quest. 42. art. 5. conclus. 2. Mero-

la disp. 6. de privileg. cap. 5. dub. 3. num. 3. Donatus tract. 11. q. 9.

78. Assertendum est secundo: Quando quod confirmatio facta uni Religioni quoad sua privilegia, non censetur facta alteri quoad sua, ratione privilegij communicationis generalis cum illa, si-
vive sint privilegia diversa, sive eadem; etiam si communicatio se extendat ad futura concedenda. Si namque, que solum sit de concessis, non est dubium confirmationem postea subsequutam non communicari, alias non esset de concessis dumtaxat tempore communicationis; sed de concessis, quod supponimus falsum. Assertio hæc, licet non omnes eam admittant, est fere communis, & probatur: quia confirmatio minime se extendere potest ad non intenta, nec expressa à Pontifice; sed quando Pontifex v. g. confirmat privilegia propria Minorum, non intendit, nec exprimit se velle confirmare propria Carmelitarum; alias plura quam intenderet, confirmaret: ergo, &c. Quae magis vim habet quando confirmatio est ex certa scientia: quia Princeps non habet, nec praeiudicium habere scientiam particularem privilegiorum aliarum Religionum; sed eorum tantum, quae directe, & expressè ex tali scientia confirmat: ergo illa confirmatio non potest per communicationem transire ad alia privilegia ignota, & per se valde dissimilia. Ita Pelliz. sect. 2. n. 27. Suar. c. 19. n. 12. & 13. Bassæus verb. privileg. 4. n. 3. Portel. verb. privilegiorum confirmatio. n. 35. Donatus tr. 11. de confirm. privileg. quest. 10. num. 1. Petrus ab Angel. disp. Ccc 2 7. sect.

7. *sect. 8. num. 9.* § Hanc sententiam sequuti sumus, quia inter Authores eam communiorem reperimus, licet oppositam probabilissimam iudicemus, & in rigore forte veriore, ut inquit Suarez, *num. 12.* & probabilem vocat Merola *diffus. 6. cap. 5. dub. 3. num. 68.* Quia illam Religionem communicantem, v. g. Carmelitana, supponimus nedum communicare in privilegiis concessis alij Religionibus, sed etiam in concedendis postea; atque confirmatio est novum privilegium, modo concessum v. g. Minoribus: ergo Religio Carmelitana communicat in hoc privilegio. Maxime, quia mens Pontificis in communicatione privilegiorum est, ut Religiones æquales maneant in privilegiis, sicut æquales eas iudicat in laboribus: igitur se extendit ad communicandum confirmationes factas pro una Religione, cæteris alijs communicantibus cum ea in privilegiis.

Quædam exceptio præcedentis doctrinæ.

79. Illud certum iudicamus, quod quando Pontifex confirmat privilegia unius Religionis, dicens se confirmare omnia privilegia illius, sive propria, sive communia, id est quæ participat cum alijs; tunc confirmantur etiam privilegia alterius Religionis, cum qua communicat; non tamen ut sint unius; sed ut per communicationem sunt propria facta alterius: quia talis Religio secunda etiam habet communicationem cum prima, quoad privilegia, & futuras gratias, ut supponimus: ergo per talem communicationem habebit sua privilegia confirmata. Sic Suarez *num. 14.* Me-

rola *num. 70.* Donat. *num. 4.* Petrus ab Angelis *n. 14.* Pellizz. *tract. 8. cap. 1. sect. 5. num. 231.* Unde infert hic Author quod cum Gregorius XV. die 16. Octobr. an. 1621. confirmaverit *ex certa scientia & de plenitudine potestatis*, omnia privilegia, tam propria, quam participata Partibus Theatinis (& hi participant omnia privilegia tam Mendicantium, quam non Mendicantium) eisque omnia de novo concesserit, privilegia omnium Religionum confirmata, & innovata remanserunt. Hoc autem videant alij *num. subsistat.*

80. Nos vero sine dubio affirmamus, quod quatuor Religiones Mendicantes antiquæ, habent communicationem privilegiorum omnium inter se, & cum alijs non Mendicantibus, tam circa privilegia concessa, quam in futurum concedenda, abique ullo profus discrimine, ut testantur, & probant Mirand. *tom. 2. quest. 42. art. 2. conclus. 1.* Lezana in *explication. Mariæ magni Predicatorum, Ordinis, §. 51. à num. 152. & Mariæ magni Carmelitarum, §. 105. num. 522 & 523.* Pro nostra autem Carmelitana familia Discalceata, quæ una est ex quatuor Mendicantibus antiquis (nimirum ipsissima antiqua, & Primitiva Religio Carmelitarum, ut testatur Clemens VIII. in constitutione: *Romanus Pontifex* sub die 20. Augusti ann. 1603. Anathematizans contradicentes, & declarando ei competere, & gaudere omnibus privilegiis, favoribus, gratiis quomodolibet, tam principaliter, quam per communicationem concessis Ordini Carmelitarum

rum

rum antiquo. Quæ omnia postea confirmavit, & ampliavit Paulus V. Bulla, quæ incipit. *Ex injuncto*, die 24. Septembris ann. 1605. & habetur in nostro compend. fol. 23.) extant diversæ communicationes privilegiorum cum omnibus alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus; non solum de concessis; sed de omnibus concedendis pro futuris temporibus, tam per extensionem, quam per communicationem: ut est illa Bulla Clementis VII. pridie idus Augusti anno 1530. incipiens: *Ex Clem.* quæ refertur tom. I. Bullar. Roman. &

est 31. hujus Pontificis, habeturque Authentica in nostro compendio. fol. 297. num. 9. & alia Bulla Clementis VIII. ann. 1602. die 13. Julij. quæ incipit: *Cum dudum*, & habetur Authentica in nostro compend. folio 184. Unde colligitur, quod privilegia nostræ Carmelitanæ familiæ, semper manent confirmata, per confirmationes factas specialiter alijs Religionibus, quæ nostra privilegia participant, si confirmatio extendatur ad propria, & communicata; ut extenditur concessa Fratibus Dominicani à Julio III. die 10. Julij anno 1551.

CAPVT III.

De Privilegijs Regularium, circa pertinentia ad Religionem
in communi.

POSTQVAM duobus præcedentibus Capitibus egimus de privilegijs in communi, & eorum cessatione; restat, quod de aliquibus in particulari sermonem faciamus. Sed de omnibus agere, quæ ad diversos status spectant, esset res ardua, & longissima. De aliquibus jam alibi egimus; si quidem de privilegio fori, & Canonis pertinente ad omnes personas Ecclesiasticas, egimus tom. 2. hu-

jus *Cursus*, tract. 3. de Ordine cap. 7. per totum. De Officio divino celebrando tempore interdicti pro omnibus etiam Ecclesiasticis, eodem tom. tract. 10. de censuris, cap. 7. à num. 63. De privilegijs Equitum Militarium egimus supra hoc volumine tract. 15. de statu Religioso, cap. 1. à num. 7. quare modo de privilegijs regularium in particulari ex professo loquimur. Sed adhuc de istorum aliquibus privilegijs alibi actum est:

Ccc 3 nam